

og saa ekstraordinær Natur selvfølgelig ikke vil kunne opretholdes længere, end netop Krigsforholdene gør det nødvendigt.

Jeg skal indskrænke mig til de her fremsatte Tal, som jeg tror i det store og hele viser, at medens der ikke er nogen Grund til i Øjeblikket, medmindre der skulde indtræde Forhold, som vi er ganske ude af Stand til at danne os nogen Forestilling om, at se ængsteligt eller mørkt paa den finansielle Stilling, saa maa vi vel vide, at vi ikke kan paaregne at komme igennem uden at ty til et maaske ikke helt ubetydeligt Laan, og der er derfor al Grund til ikke at søge at presse frem, til Byrde for det kommende Aars Statsholdning, paa et eller andet Punkt Udgifter ud over, hvad Omstændighederne i og for sig gør nødvendigt.

J. Pedersen: Finanslovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, er jo paa mange Punkter undergaaet Forandringer i det andet høje Ting. Der har, som det plejer at være Tilfældet, været stillet en stor Række Ændringsforslag, mange ved anden Behandling og endnu flere ved tredje Behandling. Det samlede Antal Ændringsforslag naar op over 400, og alle disse Ændringsforslag er vedtagne. Naar man ser paa dette Tal, og ser paa den Indflydelse, disse Ændringsforslag har haft paa Finanslovforslaget og navnlig paa Finanslovforslagets Udgiftside, saa kan man ikke sige, at den er særlig imponerende. Merudgiften ved alle disse Ændringsforslag har været 164,574 Kr., og derimod staar saa de Indtægter, som den højtærede Finansminister nu nævnedes, og som har tilvejebragt den Forbedring i vor Balance, som der er talt om, idet man fra et Overskud paa 14,700,000 Kr. er kommet til et Overskud paa 44,600,000 Kr. Den højtærede Finansminister har jo gjort Rede for, hvorfra disse forøgede Indtægter stammer, og jeg skal ikke komme tilbage hertil. Det interesserede mig meget at høre den Oversigt over Situationen, som vi hørte fra den højtærede Finansministers Side, og det fremgaar deraf, at selv om man ikke vil kunne undgaa nye Laan for at komme igennem — ogsaa allerede af den Grund, at det varer jo længe, før Udbyttet af den ekstraordinære Indkomstskat indgaar, — saa er hele Stillingen, synes jeg, efter Omstændighederne forholdsvis lys.

Der synes ikke at være nogen Anledning til at komme nærmere ind paa de enkelte Poster af dette Finanslovforslag.

Der kan naturligvis være foretaget Ting i Folketinget, om hvis Hensigtsmæssighed man kan have delte Meninger; men det er, som det altid har været, min Opfatelse, at hvad man i Folketinget helt igennem kan enes om, det skal man være meget varsom med at gøre Forandringer i i dette Ting, idet det jo baade ifølge Hensigten og ifølge Praxis er Folketinget, der i det væsentlige maa skrive Finansloven. Naturligvis udelukker dette ikke, at der kan komme Tilfælde, hvor man i dette Ting finder, at en eller anden Bevilling eller et eller andet Foretagende, som søges gennemført paa Finansloven, ikke er saa heldigt og ikke er rigtigt, og man har da altid i sin Magt at gøre sin Indflydelse gældende for at faa et andet Resultat.

De mange Ændringsforslag, som jeg før nævnedes Tallet paa, er paa nær et Par enkelte Undtagelser alle vedtagne enstemmigt i det andet Ting; men der er to Ændringsforslag, hvorom der har været delte Meninger. Det ene af disse angaar et Tilskud til Fiskerhøjskolen paa Snoghøj. Det kan ikke nægtes, at naar man ser paa Bevillingerne til denne Skole, saa maa det siges, at de er uforholdsmæssig høje. Man var enig om at opretholde indtil videre det Tilskud til Skolen paa 6,400 Kr. aarlig, som man har givet Skolen i de senere Aar; og nu kommer dertil Fordringen om yderligere 3,000 Kr. i 3 Aar, saaledes at man kommer op til en meget stor Understøttelse til denne Fiskerhøjskole og desværre vistnok med det for Øje, at naar man er færdig med disse Understøttelser, saa vil Skolen dog alligevel ikke kunne holdes oppe, men vil rimeligvis komme til at gaa ind. Jeg vilde have fundet det megen Overvejelse værd, om det ikke var rigtigere at standse denne Virksomhed allerede nu; men jeg vil ikke anbefale, at man fra dette Tings Side gør nogen Forandring i den Bevilling, som er givet i Folketinget. Det er et rent Bevillingsspørgsmaal. Skolen har hidtil nydt Understøttelse, og om man saa for et vist Tidsrum sætter denne Understøttelse noget op — selv om man synes, det er for højt, man sætter den op —, saa mener jeg dog ikke, at man fra dette Tings Side skal gøre nogen Indsigelse derimod.

Men saa er der et andet Spørgsmaal paa Finansloven, som der har været ikke ringe Forhandling om i det andet Ting. Det er den foreslaede Omordning af Landbrugsundervisningen paa Landbohøjskolen. Et Mindretal har i det andet Ting modsat